

РЕШЕНИЕ

№ 23692

гр. София, 15.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 06.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10172** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 46а, ал. 2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), вр. чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на Б. А. Х., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв. Г. Г. от САК, срещу Заповед № УРИ № 5392 ПАМ-3386/27.09.2024г. за налагане на административна мярка „Принудително настаняване на чужденец в обособено за тази цел звено на Специален дом за временно настаняване на чужденци“ /СДВНЧ/, при дирекция „Миграция“ - СДВР, издадена от началник сектор при отдел „Миграция“ – СДВР.

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради необоснованост, допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при постановяването му, противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Не са отчетени обстоятелствата, че чужденецът е започнал работа без трудов договор в автосервиз, наел е квартира, в която е живял до неговото принудително настаняване. Твърди, че не е лице с висока степен на обществена опасност, не принадлежи към военна групировка, както и не представлява заплаха за международната сигурност. Прави се искане за постановяване на решение, с което да бъде отменен обжалвания административен акт и да се наложи мярка по чл. 44, ал. 5, т. 1 от ЗЧРБ.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който изцяло поддържа жалбата и иска от съда да се отмени заповедта. Не претендира

разноски.

Ответникът – Началник на сектор "Незаконна миграция" при отдел „Миграция“-СДВР, се представлява от юрк. В.-Г., която застъпва становище за неоснователност и необоснованост на аргументите, с които се иска отмяна на оспорената заповед. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура – не изпраща представител, не взема становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Няма спор между страните, а се установява и от приетата административна преписка, че на 27.09.2024г. жалбоподателят е задържан от служители на О5 РУ, като в себе си не е носил документи за самоличност. На същата дата е изготвена докладна записка № 5392р-2294, в която е посочено, че при направена справка в АИС БДС се е установило, че лицето е с отказан статут на бежанец, както и, че спрямо него е издадена на основание чл. 44, т. 1 ЗЧРБ с рег. № 5386з-49/25.03.2024г. на ОД МВР – П., с която му е наложена принудителна административна мярка „Връщане до страната на произход-С.“. В допълнение към това е установено, че по отношение на лицето има издадено решение № 7964/17.07.2024г. на ДАБ, с което му е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Посоченото решение е влязло в сила на 13.09.2024г. и не е било обжалвано от лицето, съобразно предоставени данни от ДАБ. При проведена беседа със служители на дирекция „Миграция“ е заявил, че няма средства за издръжка и подслон, близки и познати на територията на Република България, при които да отседне, както и документи за самоличност. Същият категорично отказва да се завърне в страната си на произход и е заявил, че ще предприеме стъпки да се укрие и продължи пътя си към З. Европа, въпреки, че му е обяснено, че ще му бъде съдействано за закупуване на билет за пътуване.

Направено е предложение да бъде издадена заповед за принудително настаняване в СДВНЧ. Изложени са мотиви, че поради наличие на опасност от укриване, спрямо чужденеца не може да се приложи по – лека мярка по чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ.

На основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ и мотивите в цитираната по-горе докладна записка със Заповед № УРИ № 5392 ПАМ-3386/27.09.2024г. на началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ СДВР е разпоредено принудителното настаняване на Б. А. Х. в СДВНЧ, за срок не повече от 6 месеца от датата на фактическото настаняване. Заповедта е връчена на чужденеца лично на 27.09.2024г. на език, който владее, а жалбата срещу нея е подадена на 09.10.2024г.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. С тях са представени доказателства за компетентност на издателя на заповедта, а именно Заповед № 813з-9426/06.12.2018г. на директора на СДВР и удостоверение рег. № 513р-34542/26.04.2021г. на началник отдел „Човешки ресурси“ СДВР. Въз основа на доказателствата съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Представени са копия от нотариално заверени декларации на К. С. Кафеджийски, че е съгласен жалбоподателят да бъде регистриран и да ползва негово жилище, находящо се на адрес: [населено място], [улица], вх. 1, ет. 3, ап. 3, по силата на договор за наем и, че ще гарантира издръжката на лицето. Представен е и договор за наем на недвижим имот от 05.08.2024г., сключен между Б. А. Х. и К. С. Кафеджийски с месечна наемна цена на недвижимия имот от 1300 лева.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:
Жалбата е в срок, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, подадена е от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, мотивирана с посочване както на фактическите, така и на правните основания за издаването ѝ, с оглед на което е спазено изискването на чл. 59, ал. 1 във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Като правни основания за издаване ѝ са посочени разпоредбите на чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ, а от фактическа страна органът е приел, че по отношение на чужденеца е приложена ПАМ по чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ и препращане на мотиви към докладна записка № 5392р-2294/27.09.2024г. на мл. ПИ в 02 група А. сектор „Незаконна миграция“ при отдел „Миграция“ СДВР до началника на отдел „Миграция“ СДВР и наличието на опасност лицето да се укрие. Оспорената заповед е издадена при спазване на административно-производствените правила. Не се споделят изложените в жалбата твърдения за нарушение на чл. 35 АПК, тъй като конкретната фактическа обстановка е правилно установена.

Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, посочена като правно основание за издаване на процесната заповед, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки.

Анализът на относимите норми сочи, че материалноправните предпоставки, които следва да са налице, за да се издаде заповед за принудително настаняване на чужденеца в СДВНЧ, са заповед за приложена административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЧРБ и поне една от следните предпоставки, а именно лицето да възпрепятства изпълнението на заповедта или да е налице опасност същото да се укрие. Мярката по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, каквато безспорно е процесната, има за цел да обезпечи изпълнението на предходната мярка за връщане на лицето в страната по произход.

В случая, не се спори между страните, че по отношение на жалбоподателя е издадена заповед за принудително връщане до страна на произход. Административният орган е посочил необходимостта от настаняването в СДВНЧ, като е мотивирал акта си с това, че в проведени беседи със служителите на дирекция „Миграция“ чужденецът е заявил, че отказва да се завърне в страната си на произход и иска да предприеме стъпки да се укрие и да продължи пътя си към 3. Европа.

Съдът приема, че в случая са изпълнени всички предпоставки по чл.15, пар.1, 4, 5 и 6 от Директива 2008/115/ЕО и по чл.44, ал.8, изр.3 ЗЧРБ към датата на издаване на оспорения акт. Твърдението на жалбоподателя, че след като е настанен в центъра е подал отново молба за международна закрила е неотносимо в това производство. Административният орган се е позовал на опасност от укриване, каквато е налице в този случай и същата изключва приложението на чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ. Налице е опасност от укриване по смисъла на §1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ, съгласно която разпоредба "Опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна

административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3" е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Данни в тази насока могат да бъдат обстоятелството, че лицето не може да бъде намерено на обявения от него адрес на пребиваване, наличие на предходни нарушения на обществения ред, на предходни осъждания на лицето, независимо от реабилитацията, не е напуснало страната в рамките на предоставения му срок за доброволно напускане, ясно е показало, че няма да се съобрази с наложената му мярка, притежава подправени документи или няма никакви документи, представило е невярна информация, вече се е укривало, не е спазило забрана за влизане и други. Съдът намира, че отказът за връщане в държавата по произход, при липсата на установен статут на закрила, независимо от личните мотиви за това, по своя характер представлява поведение, с което се избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането на чужденеца.

Относно представените нотариално заверени декларации на К. С. Кафеджийски, че е съгласен жалбоподателят да бъде регистриран и да ползва негово жилище, находящо се на адрес: [населено място], [улица], вх. 1, ет. 3, ап. 3, по силата на договор за наем и, че ще гарантира издръжката на лицето, съдът отбелязва, че ги е взел предвид, но приема, че същите не са достатъчни за да опровергаят посочените по-горе предпоставки, водещи до извода за укриване. Това е така, защото по делото липсват доказателства, че посоченото лице, в качеството му на декларатор на горните обстоятелства, действително разполага със средства, които да му позволят да изпълни ангажимента, който поема. Отделно от това, съдът намира, че К. Кафеджийски заявява, че ще осигурява безвъзмездно издръжка на чужденеца и в същото време има сключен с него договор за предоставяне под наем на апартамент срещу месечен наем от 1300 лева. Намерението на българския гражданин да предоставя безвъзмездно достатъчно средства за издръжка на чужденеца се опровергава от едновременното му желание да получава доходи от същия този чужденец, поради което съдът не приема за обоснована необходимостта от налагането на по-лека мярка по чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ.

Необосновано се претендира възможността за налагане на по-леки мерки по смисъла на чл.15, пар.1 от Директива 2008/115/ЕО и чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ. Съгласно чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ такива мерки могат да бъдат постановени след преценка на индивидуалните обстоятелства по отношение на чужденеца и на опасността от укриване или на осуетяване на връщането по друг начин, каквито са реално преценени от административния орган и обективирани като неоснователни и оспорения акт и мотивите на предложението към него. По изложените съображения съдът намира, че е спазен принципа на пропорционалност по чл. 6 АПК и оспорената заповед обслужва целите, за които е издадена. В този смисъл са Решение № 377 от 13.01.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11085/2022 г., IV о и Решение № 1848 от 20.02.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11985/2022 г., IV о.

На следващо място, настоящият състав намира, че не е налице противоречие на оспорената заповед с целта на закона. Изложените по - горе факти, подкрепени от събраните по делото доказателства, представляват достатъчно обстоятелства, свързани с личността и поведението на жалбоподателя, обосноваващи принудителното настаняване на същия в СДВНЧ, поради което обжалваната ПАМ се явява обоснована и пропорционална. Целта на ЗЧРБ е спазване и прилагане на

установен от законодателя ред за влизане, пребиваване и напускане територията на РБ (съответно на територията на държавите членки на ЕС след влизането в сила на решението на Съвета на Европейския съюз за пълното прилагане на разпоредбите на Ш. законодателство в Република България) на чужденци. В производството по налагане на тези мерки е достатъчно установяване по надлежния ред на наличие на данни, обуславящи предвидените в закона предпоставки за налагането им.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на процесуалните правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона. На основание чл.172, ал. 2 АПК оспорването следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, следва жалбоподателят да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, поискано с писмените бележки по делото, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I-во отделение, 63-ти състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. Х., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Заповед № УРИ № 5392 ПАМ-3386/27.09.2024г. на началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ СДВР за настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/ при дирекция „Миграция за срок не повече от шест месеца.

ОСЪЖДА Б. А. Х., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], принудително настанен в СДВНЧ да заплати на дирекция „Миграция“ – МВР, [населено място], [улица] юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: